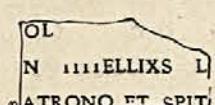

4044 [= 5675] Albae in S. Angeli fuit, nunc est Antrosciani GVALT.

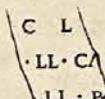
Gualtierius cod. Vat. 9144 f. 66 et apud Antinorium ms.

4045 [= 5676] Albæ, serve di sedile in un trivio.

D · M
... NSIEDIAE · A ... ILE
... F · S VELINVS
.....

Exscripsit Brocchi.

4046 Albae rep., est Avezzani in museo.

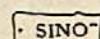
Descripsi.

4048/9 alle Cese in vinea Marimpietri in loco q. d. Corcuemella.

N/O · // / HOSPIT
V N D A R N L I
III NIIV
VIXIT AN
5 I V N S A I V
IIS

Describere volui, sed titulus totus evanuit.

4047 Albae in ecclesia S. Nicolai in solo.

Gualtierius exscripsit Antinorio.

4050 Tagliacozzi apud Mastroddios.

incompleta

R	A	B	i	i			
C	O	N	+	V	G		
Q	V	E	u	I	X	I	
N	C	O	N	I	V	G	
5	a	N	N	S	X	X	I
M	E	S	E	S	V	I	
S	T	O	R	M	A	R	I
IN	P	A	C	E	P	A	C

Recognovi descriptam a Brunnio.

LXXXVII. CARSIOLI (*Piano del Cavaliere inter Arsoli et Carsoli*). Tribu Aniensis.

Post devictos Aequos ut ex Latio in mediterranea Italiae Romanis via pateret ea quae postea Valeria dicta est, ad eam viam (v. *itineraria supra p. 204*) conditae sunt coloniae duae iuris Latini utraque, Alba, de qua modo egimus, et post biennum Carsioli. Carsioli (sic, non Carseoli legitur in titulo n. 4067 et in auctorum codicibus melioribus; nomen cave confundas cum Carsulis Umbriae oppido) deducti sunt biennio post Albam secundum Velleium 1, 14, id est a. 452, aut secundum Livium 10, 3, 13 lege lata a. 452 deducti a. 456, minore tamen numero colonorum, nam quatuor tantum milia missa sunt. Deductam esse hanc quoque coloniam in agrum Aequis sive Aequiculis ademptum cum inde colligitur, quod Alba ultra Carsiolas sita et ipsa in Aequorum territorio condita est (p. 370), tum diserte testantur Livius (10, 13: *Carsiolas colonia in agrum Aequiculorum deducta*), Plinius (3, 12, 106: *Aequiculanorum Carseolani*), Ptolemaeus (3, 1, 56: Αλκονικλῶν Καρσεόλων); neque obstat, quod apud Strabonem 5, 3, 14 p. 238 Καρσεόλων Latinis oppidis adnumerantur, nam Aequos is cum Latio contribuit. Ut initia ita etiam vices pleraque Carsiolanis cum Albensibus communes fuerunt. Hic quoque pariter atque Albae nobiles captivi exteri non raro detinebantur (Liv. 45, 42). Bello Hannibalico Carsiolani ut Albenses cum militiam detectassent, poenam subierunt (Liv. 27, 9, 29, 15). Contra bello Marsico Carsioli et ipsi propter fidem Romanis servatam ferro et igni vastati sunt (Florus 2, 6). In libro coloniarum p. 239 (cf. p. 254) haec leguntur: *ager Carsolis: iter populo non debetur: usque ad muros privati possident et alia quae omitto corrupta neque per se utilia. Praeterea nominatur tantummodo* (Obseq. 52; Ovidius fast. 4, 683 seq.; Columella 3, 9, 2; Plinius h. n. 17, 23, 213). Post civitatem cum Latio communicatam Carsiolas municipii locum obtinuisse probabile est, nam et coloniae Latinae civitatem adeptae ad eam formam constituebantur omnes et magistratum condicio municipio aptior est; *colonia* tamen appellatur in lapide tertii opinor saeculi n. 4067. Ordo non raro (n. 4054, 4056, 4064) *senatus* dicitur. Magistratus sunt *III viri* (sic adscripto oppidi nomine n. 4128, item n. 4065, 4069) alii *iure dicundo quinquennales* (n. 4059), alii *iure dicundo*

(n. 4062, 4063, 4064), alii *aedilicia potestate* (n. 4062). Invenitur item *quaestor rei publicae* (n. 4064) et *curator*, ut videtur, *annonae frumentariae populi* (n. 4071), denique *augur* (n. 4061). De *pagano* n. 4066 parum constat, nec magis de *magistro Iunio* qui dicitur n. 4062. Collegia adsunt *seviri Augustales Martini* (n. 4071) et *ordo Augustalium Martinorum* (n. 4067), item *Augustales nude* n. 4058, item *Martini nude*, quorum memoratur *magister* (n. 4070), *collegium fabrum tignuariorum* n. 4074, *collegium dendrophorum Carsiolanorum* (n. 4067, 4068). — Carsioli fuerunt ad laevam viae Valeriae Roma venienti miliario XLII vel XLIII sub monte Ginolfo in campo q. d. *il Piano del Cavaliere* loco qui dicitur *Civita Carenza*, medio inter Carsoli et Arsoli oppida quae nunc sunt, ambo orta medio aevo ex ruina Carsiolorum; rudera non multa quae hodie ibi conspiciuntur describunt Holstenius adn. ad Cluver. p. 164, qui primus a. 1645 oppidi antiqui situm agnovit, Fabretti de aquis p. 88, Chaupy *maison de camp. d'Horace* 3 p. 222, Promis *storia di Alba Fucense* p. 57.

Sero admodum ex Carsiolorum parietinis tituli innotuerunt. Nam postquam Holstenius, ut diximus, oppidi verum situm detexit, primus PHOEONIVS († a. 1663) duos inde titulos n. 4062, 4069 edidit. Accedit tertius n. 4067 apud DONIVM relatus nescio quo auctore. — Anno demum 1739, cum titulus n. 4056 coniugi Decii imperatoris a Carsiolanis dedicatus casu prodiisset, comes Antonius VINDITTI (vel Vendettini, ut subscribit ipse in epistula a. 1774) Peretensis dominus eius factus effosionibus per aliquot annos continuatis alios inde complures eruderavit, qui leguntur apud VULPIVM in Latii veteris vol. X (1745) p. 678—683; in schedis Didaci REVILLAS (de quibus dixi p. 347 sub n. V); inter MARINIANA schediasmata bibliothecae Vaticanae, ubi reperitur tam ‘collectio inscriptionum tum Pireti tum in agro Piretano existentium’ cod. Vat. 9126 f. 179, 180 quam epistula Vinditti ad Marinum scripta Pereti 23 Apr. 1774 cod. Vat. 9127 f. 339—341; denique inter Amadutiana bibliothecae Savignanensis, quae convenient cum epistula illa a. 1774. Apographa haec titulorum domi apud Vindittum adseruatorum quatenus ad eundem auctorem redeant, parum